

การสังเคราะห์ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

A Synthesis of Problem and Guidelines for Promoting Literacy of Thai Language Subject Area in First Grade

ลัดดา ส้มรองพันธ์^{1*}, วราพร เอราวรรณ²

Ladda Sumrongpan^{1*}, Waraporn Erawan²

Received: 25 August 2022

Revised: 31 October 2022

Accepted: 24 November 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตัวอย่าง ได้แก่ งานวิจัยในระบบสืบค้นฐานข้อมูลฉบับเต็มมหาวิทยาลัย (ThaiLis digital collection) ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปีพ.ศ.2553 - 2561 จำนวน 42 เล่ม ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 สุรินทร์ เขต 3 และศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 164 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 สุรินทร์ เขต 3 และศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 389 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย แบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย แบบสอบถาม และแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ (meta analysis) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การจัดอันดับคุณภาพ (rank order) และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี 7 ปัญหา ได้แก่ 1) พยัญชนะ 2) สระ 3) วรรณยุกต์ 4) คำที่ไม่มีมาตราตัวสะกด 5) คำที่มีมาตราตัวสะกด 6) คำควบกล้ำ และ 7) คำที่มีอักษรนำ และแนวทางการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ มี 3 แนวทาง ได้แก่ 1) การใช้รูปแบบการสอน มากที่สุด คือ การสอนแบบประสมประสาน 2) การใช้

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Doctoral degree student in Educational Research and Evaluation Program, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Assistant Professor, Department of Research and Educational Development, Faculty of Education, Mahasarakham University

ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ
Research grant from National Research Council of Thailand

* Corresponding Author E-mail: laddasumrongpan@gmail.com

เทคนิคและวิธีการสอน มากที่สุด คือ การอ่านสะกดคำ และ 3) การใช้สื่อการเรียนรู้ มากที่สุด คือ แบบฝึกทักษะ

คำสำคัญ: ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้, การอ่านออกเขียนได้

Abstract

The purposes of this research were ; to synthesize the problem and guidelines for promoting literacy of the Thai language subject area in the first grade. The sample consisted of 42 research documents from ThaiLis Digital Collection database, published from 2010 to 2018, 164 primary school teachers for Thai language subject area in first grade under. - (1) Buriram Primary Educational Service Area Office 2, (2) Surin Primary Educational Service Area Office 3, (3) Sisaket Primary Educational Service Area Office 2, and (4) 389 primary school student for Thai language subject area in first grade, selected by the stratified random sampling technique. The research instruments were a research quality evaluation form and a research characteristics form, questionnaires and literacy diagnostic tests. The statistics used to analyze data were meta - analysis, percentage, mean, standard deviation, rank order and content analysis.

The findings of the study revealed that there are 7 problems for Thai Literacy of Thai Language Subject Area in First Grade. These are. - 1) consonant, 2) vowel, 3) intonation marks, 4) no final consonant, 5) final consonant, 6) diphthong, and 7) leading consonant. Three guidelines are proposed to promote literacy namely. -1) using teaching model ; the highest mean score was blended leaning, 2) using teaching technique and teaching ways ; the highest mean score was spelling, and 3) using instructional media ; the highest mean score was practice.

Keywords: Problem and guidelines for promoting literacy, literacy

บทนำ

การอ่านออกเขียนได้ภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อการรับรู้และการถ่ายทอดสิ่งที่รู้ ที่เด็กไทยทุกคนต้องมี เพื่อไปสู่ความเข้มแข็งของการเรียนภาษาไทยและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ในการดำเนินชีวิต ที่จะทำให้เกิดความรู้ ความสามารถและส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูล

ที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สัมพันธ์กับทิศทางการจัดการศึกษาของไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) ซึ่งการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ที่มีประสิทธิภาพ ควรเริ่มต้นที่รากฐานการอ่านออกเขียนได้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ในสภาพปัจจุบันปัญหาการอ่านออกเขียนได้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพบมากที่สุดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เห็นได้จากรายงานผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของ

สำนักทดสอบทางการศึกษาปี พ.ศ.2560 ถึงปี พ.ศ.2562 พบว่าปัญหาการอ่านออกเขียนได้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับปรับปรุงที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ.2560 การอ่านออกเสียงระดับปรับปรุงร้อยละ 6.86 การเขียนคำอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 11.84 ปี พ.ศ.2561 การอ่านออกเสียงระดับปรับปรุงร้อยละ 10.05 และปี พ.ศ.2562 อ่านออกเสียงระดับปรับปรุง ร้อยละ 17.43 (วิษณุ ทรัพย์สมบัติ, 2562 ; สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2561) อนึ่งสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้นั้นมาจากหลายสาเหตุ ได้แก่ 1) นโยบายการศึกษาปรับเปลี่ยนไปตามสมัยของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนแปลงนโยบายบ่อย 2) โรงเรียนและครูมีภาระงานนอกเหนือจากงานสอนมากขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติการสอน 3) นโยบายไม่ให้เด็กเรียนซ้ำชั้น ทำให้เด็กเรียนอ่อนเลื่อนไปเรียนชั้นสูง ทั้งๆ ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ 4) เนื้อหาภาษาไทยมีลักษณะโครงสร้างที่ซับซ้อนประกอบด้วยพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์ มีหน่วยเสียงพยัญชนะหลายตัว ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา การผันเสียงวรรณยุกต์มีทั้งแบบตรงเครื่องหมายและไม่ตรงเครื่องหมาย 5) ครูผู้สอนภาษาไทยไม่ได้จบวิชาเอกภาษาไทย มาโดยตรง ขาดความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย และ 5) ผู้ปกครองขาดการดูแลเอาใจใส่ ย้ายถิ่นฐานทำให้เด็กต้องย้ายติดตามเปลี่ยนโรงเรียนบ่อย ทำงานอยู่ต่างจังหวัด ผูกเด็กอยู่กับญาติ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งบางคนอ่านหนังสือไม่ออกจึงไม่สามารถสอนเด็กเพิ่มเติมได้ (นิตยั พรหมประสิทธิ์, 2559 ; พิธิษฐ ดัชนีทวนิช, 2555 ; มรินดา บุรรุ่งโรจน์ และคณะ, 2560) ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นล้วนเป็นปัญหาเชิงนโยบายและหลักการที่กว้าง ซึ่งยังไม่ทราบถึงต้นเหตุของปัญหาการอ่านออกเขียนได้ที่แท้จริง

ในขณะเดียวกันแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ที่มีอยู่หลากหลายวิธีการ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model การสอนแบบโครงงาน การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ฯลฯ ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ แต่ไม่พบว่ามีความเป็นประเด็นการแก้ปัญหาจากสาเหตุหลัก ที่โครงสร้างการอ่านและเขียนภาษาไทย ที่ควรเริ่มต้นด้วยการจำรูปและการออกเสียงพยัญชนะ สระ ได้อย่างถูกต้องก่อน แล้วตามด้วยเรียนรู้เสียงวรรณยุกต์และตัวสะกด โดยผู้เรียนต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องดังกล่าวก่อน จึงเริ่มสอนประสมคำโดยการแจกลูกสะกดคำ อ่านและเขียนคำ อ่านและเขียนประโยคสั้นๆ โดยเรียงตามลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ส่วนใหญ่มีแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ในลักษณะเดียวกันคือมุ่งไปที่การอ่านคำและอ่านประโยค โดยไม่ได้คำนึงถึงการจำรูปและการออกเสียงพยัญชนะ และสระให้ได้ก่อนในเบื้องต้น อีกทั้งองค์ความรู้ที่ใช้พัฒนาการอ่านออกเขียนได้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่ครอบคลุมตัวชี้วัดการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียน และยังไม่ตอบสนองการเรียนรู้บนพื้นฐานความแตกต่างเป็นรายบุคคล

อย่างไรก็ดีปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ดังกล่าวข้างต้น ยังคงเป็นปัญหาและแนวทาง ส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้แบบกว้างไม่ชัดเจน ซึ่งยังไม่ทราบถึงต้นเหตุของปัญหาการอ่านออกเขียนได้ที่แท้จริง ที่เป็นข้อเท็จจริงในชั้นเรียนของนักเรียนและครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่นำไปสู่การแก้ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยการ

สังเคราะห์ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. เพื่อสังเคราะห์การอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. เพื่อสังเคราะห์การอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) เพื่อสังเคราะห์ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากตัวอย่างงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 - 2561 ในระบบสืบค้นฐานข้อมูลฉบับเต็มมหาวิทยาลัย (ThaiLis digital collection) จำนวน 42 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยและแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยการหาค่าเฉลี่ย

โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (index of Item objective congruence) ตามวิธีของ Rovinelli และ Hambleton และตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยการหาค่าเฉลี่ยความสอดคล้องภายในระหว่างผู้ประเมิน (IRR: Inter - Rater Reliability) ตามแนวทางของ Cooper and Hedges โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ (meta analysis) ขั้นตอนที่ 2 สังเคราะห์การอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสอบถามความคิดเห็นจากตัวอย่างครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 164 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยการหาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (index of Item objective congruence) ตามวิธีของ Rovinelli และ Hambleton โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน และตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ Cronbach และหาค่าอำนาจจำแนกด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item total correlation) จากตัวอย่างครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 จำนวน 60 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การจัดอันดับคุณภาพ (rank order) และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ขั้นตอนที่ 3 สังเคราะห์ปัญหา

การอ่านออกเขียนได้โดยการทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากตัวอย่างนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 389 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตรวจสอบคุณภาพรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้ จากตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน ด้วยการหาค่าความยาก (difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ตามวิธีของ Brennan และตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้ทั้งฉบับ ด้วยการหาค่าความสอดคล้องของคะแนนรายบุคคลที่แปรปรวนไปจากคะแนนจุดตัดตามวิธีของ Lovett ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่า ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มี 6 ปัญหา ได้แก่ 1) มาตราตัวสะกด กก กต กน กบ กม เกย เกอว (ร้อยละ 28.57) 2) สระเสียงยาว -า -ิ -ุ -เ -แ -เ -โอ -แ -อ -เีย -เอ -เือ -ัว (ร้อยละ 19.05) 3) คำพื้นฐาน (ร้อยละ 16.67) 4) สระเดี่ยวและสระประสม -เ -แ -โอ -ไ -ใ -เ -ะ -ะ -ะ -ะ -ัว -เีย -เือ และสระลดรูป สระ-ัว -ะ สระเปลี่ยนรูป สระ -ะ -ะ และ -เอ (ร้อยละ 7.14) 5) คำสระเสียงสั้น -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ คำ ห นำ และ อ นำ (ร้อยละ 4.76) 6) คำควบกล้ำ กร กล กว ขร ชล ขว คร คล คว ตร พร พล สระประสม -เีย -เีย -เือ -เือ -ัว -ัว คำในมาตรา ก กา ประโยคและข้อความ และหลักภาษาไทย (ร้อยละ 2.38) แนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มี 3 แนวทาง ได้แก่ 1) สื่อการเรียนรู้ (ร้อยละ 76.16) ได้แก่ แบบฝึกทักษะมากที่สุด (ร้อยละ 57.12) รองลงมาหนังสือนิทาน (ร้อยละ 14.29) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 2.38) และหนังสือภาพ (ร้อยละ 2.38) 2) รูปแบบการสอน (ร้อยละ 14.29) ได้แก่ การสอนแบบโครงร่าง การสอนแบบปัญหา การสอนแบบ CBI ร่วมกับ KWL การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา การสอนแบบร่วมมือเทคนิคที่จีพีและแอลที และการสอนแบบการสอน 7E (ร้อยละ 2.38) และ 3) วิธีการสอนและเทคนิคการสอน (ร้อยละ 9.52) ได้แก่ เทคนิค STAD เทคนิคจิกซอร์ 2 เกมการศึกษา และแผนผังความคิด (ร้อยละ 2.38) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปรคุณลักษณะของงานวิจัย	การอ่าน		การเขียน		การอ่าน และเขียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการอ่านออกเขียนได้								
คำที่ประสมสระลดรูป สระ-วิ โะ สระเปลี่ยนรูป สระ-ะ -ะ และ -เอ	0	0.00	0	0.00	3	7.14	3	7.14
คำสระเสียงยาว -า ^๑ - -เ ^๑ - -แ ^๑ - โ- แ- อ- เีย -เอ -ือ -วิ	1	2.38	0	0.00	7	16.66	8	19.05
คำสระเสียงสั้น -ะ -โ -ะ -แ -ะ -เ -ะ -เอ -ะ	0	0.00	1	2.38	1	2.38	2	4.76
สระเดี่ยวและสระประสม -เ -แ -โ -โ ^๑ - -ะ -แ -ะ -โ -ะ -วิ -เีย -ือ	1	2.38	0	0.00	2	4.76	3	7.14
สระประสม -เียะ -เีย -ือะ -ือ -วิะ -วิ	0	0.00	0	0.00	1	2.38	1	2.38
คำในมาตรา ก กา	0	0.00	1	2.38	0	0.00	1	2.38
มาตราตัวสะกด กก กง กด กน กบ กม เกย เกอว	0	0.00	4	9.52	8	19.05	12	28.57
คำควบกล้ำ กร กล กว ขร ชล ขว คร คล คว ตร ปร พล ผล พร พล	0	0.00	0	0.00	1	2.38	1	2.38
คำ ห นำ และ อ นำ	0	0.00	1	2.38	1	2.38	2	4.76
คำศัพท์ในบัญชีคำพื้นฐานและคำพื้นฐานในแบบเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาพาที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	2	4.76	1	2.38	4	9.52	7	16.67
ประโยคและข้อความ	1	2.38	0	0.00	0	0.00	1	2.38
หลักภาษาไทย	1	2.38	0	0.00	0	0.00	1	2.38
รวมทั้งสิ้น	6	14.29	8	19.05	28	66.67	42	100
แนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้								
รูปแบบการสอน								
แบบโฟร์แมท	0	0.00	0	0.00	1	2.38	1	2.38
แบบพหุปัญญา	0	0.00	0	0.00	1	2.38	1	2.38
แบบ CBI ร่วมกับ KWL	0	0.00	1	2.38	0	0.00	1	2.38
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา	0	0.00	0	0.00	1	2.38	1	2.38
แบบร่วมมือเทคนิคที่จีพีและแอลที	0	0.00	0	0.00	1	2.38	1	2.38
แบบการสอน 7E	1	2.38	0	0.00	0	0.00	1	2.38
รวม	1	2.38	1	2.38	4	9.52	6	14.29

กบ 5) วรณยุกต์ อันดับที่ 1 คือ การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ตรี (ˊ) รองลงมามีการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์จัตวา (ˋ) และการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์โท (ˊˋ) 6) คำที่มีอักษรควบกล้ำ อันดับที่ 1 อักษรควบกล้ำ กร คร พร ตร รองลงมามีอักษรควบกล้ำ กล คล ปล พล และอักษรควบกล้ำ กว คว และ 7) คำที่มีอักษรนำ อันดับที่ 1 คำที่มี ห นำ ญ รองลงมามีคำที่มี อ นำ ย และคำที่มี ห นำ ร และแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี 3 แนวทาง คือ 1) ใช้รูปแบบการสอน ได้แก่ รูปแบบประสมประสาน รูปแบบกระบวนการกลุ่ม รูปแบบใช้วิธีการทางหลักภาษา รูปแบบประสบการณ์ทางภาษา

รูปแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (BBL) รูปแบบ CIPPA Model การสอนโดยวิธีวิทยาศาสตร์ รูปแบบ 4 MAT และรูปแบบโครงงานเป็นต้น 2) เทคนิคและวิธีสอน ได้แก่ วิธีการสอนแบบประสมประสาน วิธีการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ วิธีการสอนประสมคำจากง่ายไปยาก การเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึก การอ่านตามครู การเขียนตาม เทคนิคการใช้คำถาม กิจกรรมเรียนปนเล่น เทคนิคเกมแนวคิดพหุปัญญา แผนที่ความคิด ผังกราฟิก และการวัดผลและประเมินผล และ 3) สื่อการเรียนรู้ ได้แก่ (1) สื่อกิจกรรม คือ ชุดฝึกการอ่านออกเขียนได้ แบบฝึกทักษะ เพลง สื่อการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ชุดกิจกรรม บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย

สอน และบทเรียน แนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่ารูปแบบการสอน อันดับที่ 1 แบบประสมประสาน ($f = 1,237$) รองลงมาแบบกระบวนการกลุ่ม ($f = 1,205$) และแบบใช้วิธีการทางหลักภาษา ($f = 1,116$) เทคนิคการสอน อันดับที่ 1 การอ่านสะกดคำ ($f = 1,570$) รองลงมาการเขียนตามคำบอก ($f = 1,427$) และการทำแบบฝึก ($f = 1,366$) และสื่อการเรียนรู้ อันดับที่ 1 หนังสือเรียนภาษาไทย ($f = 1,959$) รองลงมาแบบฝึกทักษะ ($f = 1,808$) และหนังสือนิทาน ($f = 1,562$) ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปัญหา	ความถี่ (f)	อันดับที่
การอ่านพยัญชนะ		
การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรต่ำคู่ (ค ต ข ช ฌ ฉ ฎ ฏ ฟ พ ฝ ภ ฮ)	548	1
การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรสูง (ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ส ษ ศ ห)	441	2
การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรต่ำเดี่ยว (ง ญ น ย ณ ร ว ม พ ล)	411	3
การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรกลาง (ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ)	179	4
การอ่านพยัญชนะ		
การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรต่ำคู่ (ค ต ข ช ฌ ฉ ฎ ฏ ฟ พ ฝ ภ ฮ)	548	1
การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรสูง (ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ส ษ ศ ห)	441	2
การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรต่ำเดี่ยว (ง ญ น ย ณ ร ว ม พ ล)	411	3
การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรกลาง (ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ)	179	4
การเขียนพยัญชนะ		
การเขียนรูปพยัญชนะอักษรต่ำคู่ (ค ต ข ช ฌ ฉ ฎ ฏ ฟ พ ฝ ภ ฮ)	509	1
การเขียนรูปพยัญชนะอักษรสูง (ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ส ษ ศ ห)	452	2
การเขียนรูปพยัญชนะอักษรต่ำเดี่ยว (ง ญ น ย ณ ร ว ม พ ล)	361	3
การเขียนรูปพยัญชนะอักษรกลาง (ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ)	239	4
การอ่านสระ		
การอ่านสระประสม (เ-ยะ เ-ย เ-อะ เ-อ -วะ -ั)	603	1

ตารางที่ 2 ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่ (f)	อันดับที่
การอ่านสระเดี่ยวเสียงสั้น (-ะ -ิ -ึ -ุ -ะ แะ -โะ -เาะ -เอะ)	431	2
การอ่านสระเกิน (ฤ ฤา ำ ใ ใ-เ)	323	3
การอ่านสระเดี่ยวเสียงยาว (-า -ี -ู -เ แ- โ- อ- เอ)	203	4
การเขียนสระ		
การเขียนสระประสม (เียะ เีย เือะ เือ -ัวะ -ัว)	566	1
การเขียนสระเดี่ยวเสียงสั้น (-ะ -ิ -ึ -ุ -ะ แะ -โะ -เาะ -เอะ)	418	2
การเขียนสระเกิน (ฤ ฤา ำ ใ ใ-เ)	332	3
การเขียนสระเดี่ยวเสียงยาว (-า -ี -ู -เ แ- โ- อ- เอ)	218	4
การอ่านคำที่ไม่มีตัวสะกดและคำที่มีตัวสะกด		
มาตรา กด (แม่กต)	999	1
มาตรา เกอว (แม่เกอว)	895	2
มาตรา กบ (แม่กบ)	879	3
มาตรา เกย (แม่เกย)	803	4
มาตรา กก (แม่กก)	767	5
มาตรา กน (แม่กน)	734	6
มาตรา กม (แม่กม)	557	7
มาตรา กง (แม่กง)	506	8
มาตรา ก กา (แม่ ก กา)	287	9
การเขียนคำที่ไม่มีตัวสะกดและคำที่มีตัวสะกด		
มาตรา เกอว (แม่เกอว)	1,011	1
มาตรา กด (แม่กต)	1,008	2
มาตรา กบ (แม่กบ)	909	3
มาตรา เกย (แม่เกย)	792	4
มาตรา กก (แม่กก)	760	5
มาตรา กน (แม่กน)	749	6
มาตรา กม (แม่กม)	671	7
มาตรา กง (แม่กง)	478	8
มาตรา ก กา (แม่ ก กา)	302	9
การอ่านเสียงวรรณยุกต์		

ตารางที่ 2 ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่ (f)	อันดับที่
การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ตรี (ˇ)	600	1
การอ่านออกเสียงผันวรรณยุกต์จัตวา (˘)	550	2
การอ่านออกเสียงผันวรรณยุกต์โท (ˊ)	505	3
การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์เอก (ˋ)	173	4
การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์สามัญ	278	5
การเขียนคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์และมีรูปวรรณยุกต์		
คำที่เขียนด้วยวรรณยุกต์ตรี (ˇ)	540	1
คำที่เขียนด้วยวรรณยุกต์โท (ˊ)	506	2
คำที่เขียนด้วยวรรณยุกต์จัตวา (˘)	494	3
คำที่เขียนด้วยวรรณยุกต์เอก (ˋ)	416	4
คำที่เขียนด้วยวรรณยุกต์สามัญ	167	5
การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ		
อักษรควบกล้ำ กร คร พร ตร	346	1
อักษรควบกล้ำ กล คล ปล พล	296	2
อักษรควบกล้ำ กว คว	257	3
การเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำ		
อักษรควบกล้ำ กร คร พร ตร	314	1
อักษรควบกล้ำ กล คล ปล พล	277	2
อักษรควบกล้ำ กว คว	123	3
การอ่านอักษรนำ		
คำที่มี ห นำ ญ	777	1
คำที่มี อ นำ ย	772	2
คำที่มี ห นำ ร	726	3
คำที่มี ห นำ ย	725	4
คำที่มี ห นำ ว	694	5
คำที่มี ห นำ ล	663	6
คำที่มี ห นำ ง	590	7
คำที่มี ห นำ น	541	8
การเขียนอักษรนำ		

ตารางที่ 2 ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่ (f)	อันดับที่
คำที่มี ห นำ ญ	921	1
คำที่มี ห นำ ย	833	2
คำที่มี อ นำ ย	710	3
คำที่มี ห นำ น	700	4
คำที่มี ห นำ ล	653	5
คำที่มี ห นำ ว	626	6
คำที่มี ห นำ ร	568	7
คำที่มี ห นำ ง	543	8

ตารางที่ 3 แนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปัญหา	ความถี่ (f)	อันดับที่
การใช้รูปแบบการสอน		
แบบประสมประสาน	1,237	1
แบบกระบวนการกลุ่ม	1,205	2
แบบใช้วิธีการทางหลักภาษา	1,116	3
แบบประสบการณ์ทางภาษา	989	4
แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (BBL)	942	5
แบบ CIPPA Model	577	6
การสอนโดยวิธีวิทยาศาสตร์	551	7
แบบ 4 MAT	439	8
แบบโครงงาน	299	9
และแบบอื่นๆ	181	10
การใช้เทคนิคการสอน		
การอ่านสะกดคำ	1,570	1
การเขียนตามคำบอก	1,427	2
การทำแบบฝึก	1,366	3
การอ่านตามครู	1,361	4

ตารางที่ 3 แนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่ (ก)	อันดับที่
การเขียนตาม	1,259	5
เทคนิคการใช้คำถาม	1,022	6
กิจกรรมเรียนปนเล่น	994	7
เทคนิคเกม	712	8
แนวคิดพหุปัญญา	705	9
แผนที่ความคิด ผังกราฟิก	472	10
เทคนิค STAD	446	11
เทคนิคอื่นๆ	116	12
การใช้สื่อการเรียนรู้		
หนังสือเรียนภาษาไทย	1,959	1
แบบฝึกทักษะ	1,808	2
หนังสือนิทาน	1,562	3
เพลง	1,413	4
สื่อการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	12,64	5
ชุดกิจกรรม	1,205	6
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	1,136	7
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์	714	8
โปรแกรมบทเรียน	600	9
บทความสารคดี	511	10
ข่าว	385	11
ชุดสื่อประสม	276	12
โฆษณา	260	13
และอื่นๆ	157	14

3. ผลการทดสอบวินิจฉัยปัญหาการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มี 8 ปัญหา ได้แก่ 1) ปัญหาการอ่านออกเสียงและเขียนรูปพยัญชนะ 2) ปัญหาการอ่านออกเสียงและเขียนรูปสระ 3) ปัญหาการอ่านออกเสียงและ

เขียนรูปวรรณยุกต์ 4) ปัญหาการอ่านออกเสียงคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกด 5) คำที่มีมาตราตัวสะกด 6) คำควบกล้ำ 7) คำที่มีอักษรนำ และ 8) ปัญหาการอ่านเข้าใจและสื่อความหมายของคำและประโยค ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปัญหาที่เป็นลักษณะจุดบกพร่องด้านการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปัญหา	ลักษณะปัญหา	ลักษณะจุดบกพร่อง
การอ่านออกเสียงและเขียนรูปพยัญชนะ	ก ก ฎ ฅ ฌ ญ	1. ไม่เข้าใจเสียงพยัญชนะ เช่น ก (กอ ไก่) ฎ (ถอ ถูง) ฅ (พอ สำเภา) ฌ (นอ เณร) ฌ (ขอ กะเชอ) ญ (ยอ หญิง) 2. ไม่รู้จักเสียงพยัญชนะ ก ก ฎ ฅ ฌ ญ 3. ไม่รู้จักรูปพยัญชนะ ก ฎ ฅ ฌ ญ
	ฎ ฎ ค ค ศ ฉ	1. ไม่เข้าใจเสียงพยัญชนะ เช่น ค (ตอ) 2. ไม่รู้จักเสียงพยัญชนะ ฎ ฎ ค ค ศ ฉ 3. ไม่รู้จักรูปพยัญชนะ ฎ ฎ ศ ฉ และไม่เข้าใจวิธีการเขียนพยัญชนะ ฎ ฎ
	พ พ ฟ ผ ฝ ห	1. ไม่เข้าใจเสียงพยัญชนะ เช่น พ (จอ) ผ (พอ) ฝ (ฟอ) 2. ไม่รู้จักเสียงพยัญชนะ พ 3. ไม่รู้จักรูปพยัญชนะ พ ฟ ผ ฝ และ พ
	ช บ ป ช ฌ ย	ไม่รู้จักเสียงและรูปพยัญชนะ ช ฌ
	ร ล ส ข ง น	ไม่รู้จักเสียงและรูปพยัญชนะ ข
	ด ต ฒ อ ฮ ฐ	1. อ่านออกเสียงพยัญชนะผิด ได้แก่ ฒ (ตอ) 2. ไม่รู้จักเสียงพยัญชนะ ฒ ฮ ฐ 3. ไม่รู้จักรูปพยัญชนะ ฒ ฮ
	จ ฐ ม ฌ ท ท ว	1. ไม่เข้าใจเสียงพยัญชนะ เช่น ฐ (จอ) ฌ (มอ) 2. ไม่รู้จักเสียงพยัญชนะ ฐ ฌ ท 3. ไม่รู้จักรูปพยัญชนะ ฐ ฌ ท และไม่เข้าใจวิธีการเขียน ฐ
การอ่านออกเสียงและเขียนรูปสระ	เ-ยะ เ-อะ เ-อ -วะ เ-ีย เ-ือ -วิ -ะ	1. ไม่รู้จักเสียงสระ เ-ยะ เ-อะ เ-อ -วะ เ-ือ 2. ไม่รู้จักรูปสระ เ-ยะ เ-อะ เ-อ -วะ เ-ือ -วิ -ะ
	ฤ -ะ ฤ -อะ ใ -ะ ใ -ะ ใ -ะ	ไม่รู้จักเสียงและรูปสระ ฤ ฤ ฤ -อะ ใ -ะ
	-า -ไ -แ -เ -อ -อ -อ -อ	ไม่รู้จักเสียงและรูปสระ ฤ
	-อ ฤ -อ -อ -อ -อ -อ -อ	ไม่รู้จักเสียงและรูปสระ ฤ ฤ ฤ -อะ ใ -ะ
การอ่านออกเสียงและเขียนรูปวรรณยุกต์	* ~ "	1. ไม่เข้าใจเสียงวรรณยุกต์ เช่น* (บวก)" (เจ็ด) 2. ไม่รู้จักรูปวรรณยุกต์"
การอ่านออกเสียงคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกด คำที่มีมาตราตัวสะกด คำควบกล้ำ และคำที่มีอักษรนำ	พะไล เต่า เล้า เลื้อ ค่น้ำ บ้วน ถม ย้าย ทอดเที่ยง ผูก เขี้ยว วาน เสียบฝัง แก้วง แปลก กระพรวน ขวา เคล้า เช แปลล ลา แปรง อยากร หนวด อยากร หนวด หนอก หนัก	1. ไม่เข้าใจเสียงวรรณยุกต์ เช่น พะไล (พะ - โล) เล้า (เล้า) เขี้ยว (เที่ยง) วาน (หวาน) 2. ไม่เข้าใจการอ่านเสียงพยัญชนะต้น เช่น แปลก (แปล - ลก) เคล้า (เค - ล้า) เกล้า (เก - ล้า) หนวด (หน - ว) แปล (แปล - น) ถม (ทม) ฝัง (ฝัง) 3. ไม่เข้าใจการอ่านเสียงคำควบกล้ำ เช่น แปลก (แปล - ก) แปรง (แป - ง) กระพรวน (กะ - พรวน) 4. ไม่เข้าใจการอ่านเสียงอักษรนำ เช่น หนวด (หน - ว) หนัก (หน - ก) อยากร (อย - กร)

ตารางที่ 4 ปัญหาที่เป็นลักษณะจุดบกพร่องด้านการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	ลักษณะปัญหา	ลักษณะจุดบกพร่อง
การเขียนคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกด คำที่มีมาตราตัวสะกด คำควบกล้ำ และคำที่มีอักษรนำ	หัวเราะ ประตุ จอบ เกาะ ปวด เรือย ขาว นิทาน เปียก มะขาม กระโปรง พระ เครื่อง ควาย ขวาง เหมือน โหม่ง หนุ่ม เหม เหนือ พละ กราบ เปลี่ยน ครอบครัว กางเกง หม้อ พลาย อย่าง ไหน	1. ไม่เข้าใจเสียงคำควบกล้ำ เช่น กาบ (กราบ) เปียน (เปลี่ยน) เคื่อง (เครื่อง) กระโปง (กระโปรง) พระ (พระ) พาละ (พละ) พาย (พลาย) คอบคว (ครอบครัว) ขาง (ขวาง) 2. ไม่เข้าใจการวางตำแหน่งวรรณยุกต์คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัว เช่น หมอ (หม้อ) โหม่ง (โหม่ง) เป็ลยน (เปลี่ยน) เค็รื่อง (เครื่อง) เหนือ (เหนือ) 3. ไม่เข้าใจเสียงอักษรนำ เช่น โมง (โหม่ง) นุ่ม (หนุ่ม) ย่าง (อย่าง) ม่อ (หม้อ) หม่อ (หม้อ) เมา (เหมา) เนือ (เหนือ) ไน (ไหน) 4. ไม่เข้าใจเสียงวรรณยุกต์ เช่น เรือย (เรือ) เค็รื่อง (เครื่อง) 5. ไม่เข้าใจมาตราตัวสะกด เช่น ควาน (ควาย) 6. ไม่เข้าใจเสียงสระ เช่น ไหน หนาย (ไหน) เขียน (เขียน) 7. ไม่เข้าใจการเขียนคำจากการแจกลูกสะกดคำ เช่น หนไ (ไหน) 8. ไม่เข้าใจเสียงพยัญชนะต้น เช่น เคียน (เขียน) ควาง (ขวาง)
การอ่านเข้าใจและสื่อความหมายของคำ และประโยค	ตะกร้า กระดิ่ง มะละกอ ปิ่นโต กระละมั่ง ส้อม ปลา จิ้งจอก หวี	1. อ่านไม่ออกและไม่เข้าใจความหมายของคำ เช่น ตะก้า ตะร้า กระดิ่ง กละดิ่ง มะระกอ มาละกอ ปิ่นโต ปั้นโต กระละมั่ง กระมะมั่ง สอม ส่อม ปรา ปา จิ้งจก หลี หรี 2. เขียนคำผิด เช่น กระต่าย (กระต่าย) แดงโต เแดงโม (แดงโม) มะชือ มะเชื่อง (มะเขือ) ก้าวอี้ เก้าอี้ (เก้าอี้) กระปาว กระเป้า กระเป้า กระเป้า (กระเป้า) 3. ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษา เช่น เชือก เชือก (เชือก) 4. อิทธิพลจากภาษาถิ่น เขียนตามภาษาพูด เช่น มะเขีย มะเขียะ 5. ไม่เข้าใจหลักการประสมพยัญชนะ สระและตัวสะกด เช่น มะงคุด มะงคุด มะนคุด มะงชู (มังคุด) 6. ตัวสะกดผิด เช่น เข้าวันนี่ผมกับแม่ทำบุญตักบาตให้พระ ฉันทักบาต ผมใส่บาตทุกวัน ยายผมใส่บาตทุกวัน ฉันไปวายพระ แม่ผมไปไว้ ตากับยาย ผมวายพ่อ แม่ ฉันวายตายาย ผมขอพอนแม่ ผมวายตายาย 7. ใช้คำฟุ่มเฟือย เช่น ฉันชอบไปวัดไปไหว้พระ ฉันขี่ม้ากับเพื่อนกับพี่ 8. วางขยายประธานและสะกดผิด เช่น ผมทำบุญกับแม่ ฉันไปตักบาตกับพ่อแม่ ทุกๆ วัน ฉันใส่บาตตอนเช้ากับแม่ ผมเล่นก้านกล้วยกับพี่ 9. ขาดคำกริยา เช่น ผมน้ำดอกไม้ม 10. ใช้คำบุพบทหน้าคำนามผิด ผมใส่บาตรให้พระ ผมให้ข้าวกับพระ 11. ขาดประธาน เช่น ทำบุญให้พระ เล่นขี่ม้า วายตายาย 12. ขาดกรรมขยายกริยา เช่น ฉันถวายพระวันพระ 13. วางตำแหน่งสระผิด เช่น ฉันปลูกดอกไม้ม

อภิปรายผล

การสังเคราะห์ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เริ่มต้นด้วยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ (meta analysis) ปัญหา

การอ่านออกเขียนได้ นำข้อมูลที่ได้สอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และนำข้อสรุปที่ได้มาสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้แล้วนำไปทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสรุปปัญหาตามบริบทสภาพจริงซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ (meta analysis) พบว่า มี 6 ปัญหา ทั้งนี้ด้วยเหตุผลปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยด้านสระประสม สระลดรูป สระเดี่ยวเสียงสั้น สระเดี่ยวเสียงยาว มาตราตัวสะกด คำควบกล้ำ และอักษรนำ รูปสระในภาษาไทยประกอบด้วยรูปสระเดี่ยว รูปสระประสม และรูปสระเกิน ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันแต่มีเสียงต่างกัน เมื่อนำมาประสมกันทำให้มีความซับซ้อนในรูปสระ ส่งผลให้ผู้เรียนที่ไม่มีความเข้าใจในรูปและเสียงสระอย่างแท้จริงจะไม่สามารถอ่านเสียงสระได้ เมื่ออ่านเสียงสระไม่ได้ก็ไม่สามารถเขียนรูปสระได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะสระประสมค่อนข้างมีปัญหาสำหรับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำรูปสระ เขียนสระและอ่านเสียงสระไม่ได้สอดคล้องกับรุ่งอรุณ โรจน์รัตนดำรง ไชยศรี (2561) ที่พบว่าผู้เรียนสับสนระหว่างสระเสียงสั้น สระเสียงยาว ความสับสนที่มีรูปสระคล้ายกันส่งผลให้ผู้เรียนอ่านและเขียนไม่ถูกต้อง นอกจากนี้แนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้มี 3 แนวทาง ได้แก่ สื่อการเรียนรู้ รูปแบบการสอน วิธีการสอนและเทคนิคการสอนซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามบริบทสภาพการจัดการเรียนรู้จริงในชั้นเรียน

2. ผลการความคิดเห็นของครูผู้สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มี 7 ปัญหา ทั้งนี้เนื่องจากในสภาพบริบท

การสอนจริง ปัญหาเกิดจากการเรียนรู้ภาษาไทยด้านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ คำที่ไม่มีตัวสะกด คำที่มีตัวสะกด คำควบกล้ำ และคำที่มีอักษรนำ โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะที่ออกเสียงเหมือนกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนเขียนรูปพยัญชนะอื่นแทนรูปพยัญชนะที่ถูกต้องสอดคล้องกับการศึกษาของปรกฉัตร เลี้ยงรักษา (2555) ที่พบว่าเสียงพยัญชนะที่ได้ยินมีรูปพยัญชนะที่ใช้เขียนแทนเสียงได้หลายรูปทำให้ผู้เรียนสับสนและเขียนรูปพยัญชนะอื่นที่ออกเสียงแบบเดียวกันแทนที่รูปพยัญชนะที่ถูกต้อง อีกทั้งเสียงพยัญชนะที่ได้ยินออกเสียงใกล้เคียงกันทำให้ผู้เรียนเขียนรูปพยัญชนะที่เสียงใกล้เคียงแทนที่รูปพยัญชนะที่ถูกต้องสอดคล้องกับการศึกษาของพูนพงษ์ งามเกษม (2557) พบว่าผู้เรียนมีปัญหาการเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ และแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้มี 3 แนวทาง ได้แก่ การใช้สื่อการเรียนรู้ รูปแบบการสอน เทคนิคและวิธีการสอน ด้วยเหตุผลจากสภาพความเป็นจริง การส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ต้องอาศัยบริบทแวดล้อมรอบตัวของผู้เรียนในทุกด้านทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยผู้ที่มีบทบาทสำคัญคือครูผู้สอนที่เป็นผู้คอยสร้างแรงจูงใจ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีสอนและการใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือฝึกปฏิบัติอ่านและเขียนจริง ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล รวมถึงผู้ปกครองที่เป็นผู้กระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและเขียนระหว่างอยู่ที่บ้าน สอดคล้องกับพิชญา สุวรรณโน (2562) ที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียนโดยให้นักเรียนฝึกตามครูอย่างสม่ำเสมอ และผู้ปกครองร่วมส่งเสริมการอ่านและเขียนผู้เรียนที่บ้าน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ดีขึ้นและมีนิสัยรักการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลการทดสอบวินิจฉัยปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มี 8 ปัญหา ทั้งนี้ด้วยเหตุผลของปัญหาส่วนใหญ่ล้วนเกิดจากพื้นฐานภาษาไทยที่มีการประสมคำโดยใช้เสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดในการผันเสียงการอ่านและเขียนทั้งสิ้น ซึ่งในส่วนหนึ่งของปัญหาการอ่านออกเขียนได้ เกิดจากการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาลาวถิ่นไทยในชีวิตประจำวัน ที่ใช้จนเคยชิน ทำให้อ่านออกเสียงสลับบางตัวไม่ได้ ทำให้อ่านออกเสียงผิดตามลักษณะของภาษาถิ่น และอ่านออกเสียงเพี้ยนจากภาษาไทย โดยเฉพาะผู้เรียนที่ใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว ร ผู้เรียนจะออกเสียงรัวลิ้นมากเกินไป อ่านเสียงควบกล้ำได้ชัดเจนแบบรัวลิ้นมากเกินไปเพี้ยนเป็นภาษาเขมรถิ่นไทยซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปาริฉัตร พลสมบัติ (2555) ที่พบว่าการออกเสียง ร ไม่ใช่ลักษณะของเสียง ร ในภาษาไทย แต่เป็นลักษณะของเสียง ร ในภาษาเขมรถิ่นไทย และอ่านออกเสียง ล เป็นเสียง ร แทน รวมถึงปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะอักษรสูงไม่ได้ ด้วยเหตุที่ว่าพยัญชนะดังกล่าวอ่านออกเสียงสูง ระดับเสียงวรรณยุกต์จัตวา ทำให้ยากต่อการออกเสียงด้วยความเคยชินจากการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยในชีวิตประจำวันกับครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพรชนก สิตามบุตร (2559) ที่พบว่า คำในภาษาเขมรถิ่นไทยที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นคำโดดอยู่ในระดับเสียงสามัญ ประกอบกับพื้นเสียงภาษาเขมรถิ่นไทยไม่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ในการเขียนเป็นอักษรไทยจึงเลือกใช้พยัญชนะไทยที่เป็นอักษรกลางและอักษรต่ำเท่านั้น ไม่ใช้อักษรสูง เน้นเสียงพยัญชนะหลักและพยัญชนะสะกดโดยไม่ได้เน้นเสียงวรรณยุกต์ จึงทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะอักษรสูงได้ค่อนข้างยาก ซึ่ง

ต้องอ่านออกเสียงซ้ำๆ จึงจะสามารถออกเสียงได้อีกทั้งคำที่เขียนด้วยวรรณยุกต์ตรี (-) วรรณยุกต์จัตวา (-) ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีอยู่จำนวนน้อย โดยเฉพาะคำที่มีพยัญชนะต้นอักษรต่ำทุกคำจะไม่มีวรรณยุกต์ตรี (-) กำกับ แต่จะเขียนกำกับด้วยวรรณยุกต์ โท (-) อ่านออกเสียงเป็นวรรณยุกต์ตรี (-) เช่น ม้า เล้า และ เว้า เป็นต้น ทำให้ผู้เรียนสับสนในการอ่านและการเขียน ไม่คุ้นชิน ประกอบกับเสียงวรรณยุกต์ดังกล่าวมีระดับพื้นเสียงสูง ผู้เรียนซึ่งพูดภาษาเขมรถิ่นไทยในชีวิตประจำวันจึงค่อนข้างออกเสียงได้ยาก ส่งผลให้อ่านเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ จึงอ่านและเขียนคำไม่ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งอรุณ โรจนรัตนดำรง ไชยศรี (2561) ที่พบว่าการอ่านออกเสียงโดยที่เสียงวรรณยุกต์นั้นถูกแทนที่ด้วยเสียงอื่น นอกจากนี้ผู้เรียนไม่เข้าใจเสียงอักษรนำ โดยพื้นฐานเสียงของอักษรนำเป็นพื้นเสียงสูง ทำให้ผู้เรียนที่พูดภาษาเขมรถิ่นไทยอ่านออกเสียงอักษรนำไม่ถูกต้อง เช่น หนวด (นวด) หนัก (นัก) และ อย่าง (ยาง) เป็นต้น ส่วนผู้เรียนที่พูดภาษาลาวถิ่นไทยจะมีปัญหากับการอ่านออกเสียง ร ล ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานการออกเสียงในชีวิตประจำวันไม่ปรากฏพยัญชนะควบกล้ำ ซึ่ง ร ล ในพื้นเสียงภาษาไทยเป็นเสียงควบกล้ำ ที่เป็นเสียงพยัญชนะต้นลำดับที่สองที่เปล่งเสียงควบกล้ำพร้อมกับพยัญชนะต้นตัวแรก สอดคล้องกับการศึกษาของสุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ (2551) ที่กล่าวว่าผู้เรียนที่พูดภาษาลาวถิ่นไทย อ่านออกเสียง ร ล ไม่ได้ และการอ่านออกเสียงสระเอื้อ เป็นสระเอือ เช่น มะเอือ เพี้ยนเสียงเป็น มะเอีย เมื่อเขียนก็จะเขียนเป็น มะเอีย เป็นต้น ประกอบกับการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำที่ต้องเปล่งเสียงพยัญชนะต้นออกมาพร้อมกันสองตัว ทำให้ผู้เรียนที่พูดภาษาลาวถิ่นไทยอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ค่อนข้างยาก เช่น แปลก อ่านว่า แปก แปรง อ่านว่า แปง กระพรวน อ่านว่า กะ - พวน ซึ่งจากการที่อ่านออกเสียงผิด

ก็ส่งผลด้านการเขียนเช่นเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเขียนได้ถูกต้องตามมาด้วย เช่น กาบ (กราบ) เปียน (เปลี่ยน) เคื่อง (เครื่อง) กระโปง (กระโปรง) คอบคัว (ครอบครัว) ขาง (ขวาง) และ พาย (พลาย) เป็นต้น

สรุป

ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี 7 ปัญหา ได้แก่ 1) พยัญชนะ 2) สระ 3) วรรณยุกต์ 4) คำที่ไม่มีมาตราตัวสะกด 5) คำที่มีมาตราตัวสะกด 6) คำควบกล้ำ และ 7) คำที่มีอักษรนำ และแนวทางการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ มี 3 แนวทาง ได้แก่ 1) การใช้รูปแบบการสอน 2) การใช้เทคนิคและวิธีการสอน และ 3) การใช้สื่อการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการจำรูปและการอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระไม่ได้ โดยเฉพาะพยัญชนะ ข ฃ ฉ ญ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ สระเดี่ยว แะ โะ เาะ เอะ สระประสม -วะ -วิ เียะ เียเือะ เือ และสระเกิน ฤ ฦ ฦ ฤ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการอ่านออกเขียนได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรสอนแบบเน้นย้ำซ้ำทวนจำแนกลักษณะการอ่านออกเสียงและการเขียนรูปพยัญชนะและสระให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่าง เพื่อให้ผู้เรียนจดจำรูปและออกเสียงได้ถูกต้องทุกตัวก่อนการอ่านแจกลูกสะกดคำ การอ่านและเขียนประโยค

2. การอ่านสะกดคำ ควรใช้วิธีการอ่านแจกลูกสะกดคำ โดยสะกดมาตรา ก กา ก่อน แล้วจึงสะกดมาตราตัวสะกดและวรรณยุกต์ เช่น

บ้าน สะกดว่า บอ - อา - บา - บา - นอ - บาน - บาน - โท - บ้าน การอ่านคำควบกล้ำ ควรใช้วิธีอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงกล้ำก่อน เช่น คำว่า ปราบ ปร ออกเสียง ปรอ แล้วนำเสียง ปรอ สะกดคำ ปรอ - อา - ปรา - ปรา - นอ - ปราบ การอ่านอักษรนำ ควรใช้วิธีอ่านพยัญชนะนำก่อน เช่น หนอน หน ออกเสียง หนอ แล้วนำเสียง หนอ สะกดคำ หนอ - ออ - หนอ - หนอ - นอ - หนอน ผู้เรียนจะอ่านคำได้เร็วและถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสังเคราะห์นวัตกรรมและถอดบทเรียนการศึกษาเกี่ยวกับการอ่านออกเขียนได้จากครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในทุกสังกัด เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศปัญหาการอ่านออกเขียนได้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและผู้สอนจากสภาพบริบทที่แท้จริง

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเขียนได้ทางพุทธิปัญญา ในลักษณะที่มุ่งศึกษาการเรียงตัวจากคุณลักษณะที่ง่ายไปหาคุณลักษณะที่ยากและซับซ้อนยิ่งขึ้นตามลำดับ เพื่อตรวจสอบปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียนให้ได้แม่นยำและลึกซึ้ง

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ท่านที่สนับสนุนงบประมาณงานวิจัยในครั้งนี้ จากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) กับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยให้งานวิจัย สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- นิตย์ พรหมประสิทธิ์. (2559). รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study) เรื่อง การแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านภาษาไทยกรณีศึกษา : โรงเรียนบ้านลาแล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายะลา เขต 2. สถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- ปรกนัทร เลี้ยงรักษา. (2555). การศึกษาการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดพยัญชนะต้นควบภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการอ่านและการเขียน. <https://dric.nrct.go.th/Search/index#top>.
- ปาริฉัตร พลสมบัติ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยตามหลักสัทศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาไทยและเจตคติต่อการออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- พิชญา สุวรรณโน (2562). แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนบ้านควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) จังหวัดสงขลา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- พูนพงษ์ งามเกษม. (2557). กระบวนการแก้ปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ดเตล็ดแมน. <https://dric.nrct.go.th/Search/index#top>.
- พรชนก สีดามบุตร. (2559). ระบบเสียงภาษาเขมรถิ่นไทยตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ [ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล].
- พิศิษฐ ตันทวนิช. (2555). การสร้างรูปแบบและสื่อการสอนเพื่อพัฒนาระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและปัญหาการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล. ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- มิรินดา บุรรุ่งโรจน์, สรัญญา กฤษณานุวัตร, สุรัสวดี นราพงศ์เกษม และจิตติขวัญ ภูพันธ์ตระกูล. (2560). การศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนท้องถิ่นและโรงเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภาคใต้. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- รุ่งอรุณ โรจน์ และ รัตนาดำรง ไชยศรี. (2561). การศึกษาปัญหาการเรียนอ่านเขียนนักเรียนไทยและนักเรียนต่างดาวและการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์. <https://dric.nrct.go.th/Search/index#top>.
- วิษณุ ทรัพย์สมบัติ. (2562). สรุปผลการประเมินความสามารถด้านการอ่าน (RT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562. <https://bet.obec.go.th/New2020/?p=2015>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). ทิศทางและโจทย์วิจัยของการศึกษาไทยเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก. 21 เซ็นจูรี จำกัด.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). คู่มือการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทย ปีงบประมาณ 2561. โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ. (2551). การศึกษาภาษาถิ่น: ภาษาตระกูลไท. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.